

nebb észrevétel után a bizottság úgy általánosságban, mint részleteiben *elfogadta*.

Az ülésen megjelentek az elnökön és az előadó tanácsnokon kívül: *Fajka János* főszámvevő, *Pálffy József* árvaszéki elnök, *Skultéthy János* főkönyvvivő, *Back Bernát*, *Bokor Adolf*, *Grassely László*, *Holtzer Tivadar*, *Kiss Arnold*, *Obláth Lipót*, *Wimmer Fülöp*, *Vass Károly* bizottsági tagok.

Fényes Marcel újra szerepel.

— Jelentkezni akar a szegedi bíróság előtt. — Ártatlanságát hangoztatja. — Mit szól ehhez a Gazdasági és Iparbank? —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Gazdasági és Iparbank megszökött vezérigazgatója egy évi csöndes távollét után ismét életjelt ad magáról. Ugy látszik szegedi összekötetései révén azt a hírt hallotta, hogy itt már elcsendesült az a vihar, amelyet az ő manipulációi keltettek. Minden botrány csak három napig tart, — mondja egy újabb keleti közmondás, — egy év tehát bőven elég arra, hogy a feledés jötevé homálya befődjön olyan ügyeket, amelyek egyes személyekre kellemetlenek. A közmondásnak valami igazsága kétségtelenül van, csak hogy nem olyan esetekre vonatkoztatva, mint amilyen a *Fényes Marcelé*. Fényes nem mint privát ember jutott egy botrány gócpontjába, nem mint egyén követett el súlyos hibákat, hanem mint egy bank vezetője, mint egy nagyobb érdekesség bizományosa élt vissza bünyös rosszindulattal az emberek bizalmával. *Családokat és intézményeket tett tönkre*, egzisztenciákat ingatott meg és valóságos pánikot idézett elő Szeged pénzpiacán és gazdasági köreibben. Ilyen dolgok elkövetése után egy kicsit furcsa dolog vissza akarni jutni egy tár-

sadalomba, amelynek rut becsapása és haszonleső semmibe vevése volt a fő cél mindég Fényes Marcel előtt.

Dacára tehát az elmúlt egy évnek, nagy meglepetést és méltó fölháborodást keltett a városban az a hír, hogy Fényes Marcel ügyvédje útján beadványt intézett az ügyészséghez, amelyben ártatlanságát hangoztatja és kijelenti, *hogy vissza akar térni Szegedre*, ha bántódása nem esik. Hogy az ügyészség mit fog válaszolni a beadványra, az egy oly vitás jogi kérdés, hogy erre nézve még jóslásokba sem lehet bocsátkozni. Némelyek véleménye szerint lehetséges, hogy ígér salvus conductust, de kihallgatása után néhány napra letartóztatja, mások szerint azonban valószínű, hogy érdemlegesen nem is foglalkozik a beadvánnyal.

Legiellemzőbb azonban a dologra, hogy mi a véleménye Fényes visszatérési ambíciójáról a Gazdasági és Iparbanknak, amely intézetet Fényes teljesen, ugyyszólván tönkretette. A bank vezetősége a *Délmagyarország* munkatársától értesült az ügyről és a következőket mondotta erre vonatkozólag:

— Nagy érdeklődéssel tekintünk Fényes visszatérése elé, azt azonban melegen ajánljuk, *hogy ide be ne tegye a lábát*, noha egyes ügyekre vonatkozólag csak ő tudna fölvilágosítást adni. A leghetlenebb és a legrosszabb eljárást tanusított a bankkal szemben. *Százezer koronás üzleteket is csinált és erre vonatkozólag minden írást megsemmisített távozása előtt*. Váltókat és leveleket égetett el, úgy, hogy mi teljesen tájékozatlannul maradtunk. Szegeden a legközismertebb szélhámosokkal és a legnagyobb svindlerekkel csinált üzletet *közbenjárási díjért* és azal mitse törődött, hogy a bank elveszti pénzét. *Most készült el a bank mérlege* és hama-

rosan összehívjuk a közgyűlést, *amely véglegesen fog határozni a bank sorsa felett*. Ezt a mérleget nézze meg Fényes és azután merje hangoztatni ártatlanságát. A bankot abba a helyzetbe juttatta, hogy *a fölszámolás is lehetetlen*. Az igazgatóság óriási anyagi áldozatok révén vagy teljesen szandlja a bankot, vagy pedig csődöt kér maga ellen. Itt más út már nincsen.

— Jöjjön hát vissza Fényes Marcel és hozza haza barátját is *Braun Manót* Amerikából, aki csak *másfél millióval károsította meg* a szegedi pénzpiacot. Ha még nincs elég adat ellene, majd mi szolgáltatunk néhányat az ügyészségnek, akkor talán elmegy a kedve a *visszatéréstől*.

A beadvány, amelyet *Balassa Ármin* dr. ügyvéd nyújtott be a szegedi ügyészséghez, fontosabb részeiben így hangzik:

— Tekintetes királyi Ügyészség! A Szegedi Gazdasági és Iparbanknak vezérigazgatója voltam. A vezetésemre bízott bank az általános gazdasági viszonyok hatása alatt sok más bankkal együtt szintén válságba sodródván, amidőn 1912. tavaszán azt tapasztaltam, hogy éjjel-napot egygyétevévő fáradhatatlan utánjárásom után sem sikerült a bank részére újabb segélyforrást találnom, teljesen legyengült idegzetem elvesztvén elmentálási képességét, a fenyegető erkölcsi felelősséget, amely ok nélkül is elsősorban ellenem irányult volna, olyan súlyosan éreztem magamra nehezedni, hogy Szegedről Berlinbe utaztam, hogy ott egyrészt egészségemet helyreállítsam, másrészt bevárjam a fejleményeket s ezekhez képest igazgatásom rendelkezésére álljak.

Szegedről 1912. május elején távoztam, még mielőtt ellenem bármiféle följelentés, még kevésbé bünyádi eljárás folyamatban lett volna. A Szegedi Gazdasági és Iparbank 1912. május hó 15-én nyilvánosan fizetési képtelenséget jelentvén, annak hatása alatt a betétesek rohamosan megtámadták s jóhi-

vossák, A leány egyre szebb lesz. Az évek fátyolán át szőken és aranyosan ragyognak eléje a szeplői, ezek az édes, erotikus pettyek. Szája mint egy roppant rubin villog s érzi ezüst nyálának langyos nedvességét is.

— Ha visszajönne!

Ez a sóhajlás úgy maradt meg benne, mint egy szent vágy, mint a bánatának és gyászának desztillált esszenciája. Nem is mondott le róla. Az életét adta volna oda, ha — csak egy pillanatra — látja. A pillanatot gondolatban millió részre osztotta s úgy érezte, hogy ebben átélte volna a gyönyör egész skáláját. Napról-napra alázatosabb lett a vágya. Arra gondolt, hogy csak a koporsóját látja egyszer s félve bepillant az üvegablakon, vagy egy tükrőben veszi észre a ruhája árnyékát, amiről nem is tudni egészen bizonyosan, hogy felhő-e, vagy csipke. Ezért évekig gyalogolt volna hajadonfótt, vérző, mezitlen lábbal. Társaságokban, mikor a jókedv bukfenceket vetett, tánc közben gyakran végigborzongott rajta ez a gondolat. Hiába menekült előle. Követte őt. A diák csendesesen megadta magát. Kisérő árnyéka lett a halottnak. Szikáran és sápadtan áhított vissza a holdfényben. Mereven beszélt. Hidegen és csillogóan öltözködött. Mellén, mint kriptán a fehér kölap, állandóan ott feszült a kifogástalan plasztikon, tündökölve, szikrázva s az, aki látta, egy halottra gon-

dolt, egy leányra, egy leány bus fejére, aki alatta sápadtan alussza a névtelen álmot.

— Ha visszajönne! — rezgett a szívében.

Az arca is ezt mondta. Ebbe a puha viasz-arca beleégett a szenvedés. Még évek múltán is ezt tükrözte, az első ijedtséget és riadalmat, amely megmerevedett rajta, kökemény és hideg lett, mint egy halotti maszk.

III.

De egy napon Krisztina visszajött.

IV.

Pogány lumpolás után ment haza a diák, a forró májusi délutánon.

A köruton az ákácok örvongve ontották forráságukat. Kiszögelték az aszfaltból és bólogtak és nyújtózkodtak és az égbe kiabáltak nehéz, harsogó illatukat.

Ebben a parfümös lármában szédült a diák. Émelygett a gyomra. Távozt az ég sarkán kénes csikok kigyóztak, homályos fények, mint mikor valaki a sötétben tükrörel játszik. Ment előre, a lakása felé.

Az előszobában a cseléd fogadta:

— Vendég van.

— Kicsoda?

— Egy kisasszony.

Tass Vidor csodálkozott s nem tudta elgondolni, ki keresheti, mert Krisztina halála óta nem fogadott nőlátogatót.

Benyitott a szobába.

A leány az ágyon ült. Nyakán a sárga sál. Az arca szelíd, majdnem vidám.

— Krisztina — szólt csendesesen.

— Drágám — mondta a leány és hozzásimult.

A diák egyáltalán nem volt meglepetve. Gyufát keresett és meggyújtott két gyertyát. Most már tisztán látta Krisztinát. A halál határozottan jót tett neki. Sokkal egészségesebb volt, mint mikor élt. Kissé meg is hizott a koporsóban. De elegáns volt, akárcsak skatulyából ugrott volna ki. Fehér ruhája, ugyanaz az ruha, amiben eltemették, lágyan simult az arcához. Jól állott neki. A pereme kissé elrongyolódott, ltt-ott a penész zöld virága tarkázta, de alig észrevehetően, oldalt pedig a sirok gyémántja csillogott, a sálétrom. Odanyújtotta neki a kezét.

— Nézd a gyűrűm.

— A régi gyűrű.

A diák mégis kérdően bámulta.

— Ne kérdezz semmit — mondta fuldokolva a leány. — Itt vagyok, hisz láthatsz, frissen és ragyogóan. Ne gondold Cholnoky Viktor novelláira, amelyekben visszajárnak a szellemek. Én nem vagyok se szellem, se kísértet. De nincs időm a beszédre. Csak harminc percig maradhatok nálad. Aztán vissz-

Értesítés.

:: Telefon 1203. sz. ::

Legolcsóbb **kárpitos-árak** beszerzési forrása.

Dus választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák, gyermekágyak stb. Javítások jótállással szakszerűen eszközöltnék.

Tisztelettel

BALOG,

:: kárpitos-üzlet ::

Kossuth Lajos-sugárut 6. szám.